

OŚWIADCZENIE RZĄDÓWE

z dnia 23 lutego 1976 r.

w sprawie uczestnictwa szeregu państw w Konwencji o przywilejach i immunitetach organizacji wyspecjalizowanych, przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 21 listopada 1947 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z § 41 Konwencji o przywilejach i immunitetach organizacji wyspecjalizowanych, przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 21 listopada 1947 r. (Dz. U. z 1970 r. Nr 4, poz. 25), następujące państwa złożyły Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dokumenty przystąpienia do wymienionej konwencji:

Gujana	dnia 13 września	1973 r.,
Iran	dnia 16 maja	1974 r.,
Hiszpania	dnia 26 września	1974 r.,
Niemiecka Republika Demokratyczna	dnia 4 października	1974 r.

Zgodnie z § 43 tej konwencji:

Gujana zobowiązała się stosować jej postanowienia do następujących organizacji wyspecjalizowanych: ILO, FAO, UNESCO, ICAO, IMF, IBRD, WHO, UPU, ITU, IMCO, WMO, IFC, IDA, a Iran przyjął zrewidowane ostatecznie teksty czternastu załączników do tej konwencji;

Hiszpania zobowiązała się stosować jej postanowienia do następujących organizacji wyspecjalizowanych: ILO, FAO (drugi zrewidowany tekst załącznika II), UNESCO, ICAO, IMF, IBRD, WHO (trzeci zrewidowany tekst załącznika VII), UPU, ITU, IMCO (zrewidowany tekst załącznika XII), WMO, IFC, IDA;

Niemiecka Republika Demokratyczna zobowiązała się stosować jej postanowienia do następujących organizacji wyspecjalizowanych: ILO, UNESCO, WHO (trzeci zrewi-

dowany tekst załącznika VII), UPU, ITU, IMCO (zrewidowany tekst załącznika XII), WMO; dokument przystąpienia Niemieckiej Republiki Demokratycznej do wyżej wymienionej konwencji zawiera następujące zastrzeżenie:

„Niemiecka Republika Demokratyczna nie uważa się za związaną postanowieniami § 24 i § 32 Konwencji, które przewidują obowiązkową jurysdykcję Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości i jego kompetencję w odniesieniu do sporów dotyczących interpretacji albo stosowania Konwencji. Niemiecka Republika Demokratyczna reprezentuje pogląd, iż w każdym indywidualnym przypadku zgoda wszystkich stron w sporze jest konieczna dla wniesienia poszczególnego sporu do Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w celu jego rozstrzygnięcia. Zastrzeżenie niniejsze ma zastosowanie również do postanowienia § 32, zgodnie z którym opinia doradcza Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości jest przyjmowana jako ostateczna.”

Na podstawie § 41 i § 44 powyższej konwencji weszła ona w życie w stosunku do Gujany, Iranu, Hiszpanii i Niemieckiej Republiki Demokratycznej w dniu złożenia przez te państwa dokumentów przystąpienia.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że Rząd Fidżi notą z dnia 21 czerwca 1971 r. zawiadomił Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych, iż uważa się za związany postanowieniami wymienionej konwencji oraz zobowiązał się stosować jej postanowienia do następujących organizacji wyspecjalizowanych: WHO (drugi zrewidowany tekst załącznika VII), ICAO, ILO, IMCO (zrewidowany tekst załącznika XII), FAO, UNESCO, UPU, ITU, WMO.

Ponadto podaje się do wiadomości, że w notyfikacji otrzymanej przez Sekretarza Generalnego Organizacji Na-

rodów Zjednoczonych z dnia 9 sierpnia 1973 r. Rząd Węgierskiej Republiki Ludowej zobowiązał się stosować postanowienia niniejszej konwencji w stosunku do FAO, ICAO i IMCO. Powyższa notyfikacja zawiera następujące oświadczenie:

„Węgierska Republika Ludowa przyjmuje postanowienia § 24 i § 32 Konwencji z zastrzeżeniem złożonym przy przystąpieniu do tej Konwencji.”

W notyfikacji otrzymanej przez Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych dnia 20 września 1974 r. Rząd Mongolskiej Republiki Ludowej poinformował o stosowaniu postanowień tej konwencji w odniesieniu do FAO. Wymieniona notyfikacja zawiera następujące zastrzeżenie:

„Mongolska Republika Ludowa nie uważa się za związaną postanowieniami § 24 i § 32 Konwencji i podziela opinię, że dla wniesienia każdego sporu dotyczącego interpretacji albo stosowania Konwencji do rozstrzygnięcia przez Międzynarodowy Trybunał Sprawiedliwości jest konieczna zgoda wszystkich stron w sporze w każdym poszczególnym przypadku. Zastrzeżenie niniejsze ma zastosowanie również do postanowienia § 32 Konwencji, zgodnie z którym opinia doradcza Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości przyjmowana jest jako ostateczne rozstrzygnięcie sporu.”

Rząd Zambii notą z dnia 16 czerwca 1975 r. zawiadomił Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych, iż uważa się za związany postanowieniami wymienionej konwencji i zobowiązuje się stosować je do następujących organizacji wyspecjalizowanych: ILO, FAO, ICAO, UNESCO, WHO (drugi zrewidowany tekst załącznika VII), UPU, ITU, WMO, IMCO (zrewidowany tekst załącznika XII).

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Czyrek